

RITUAL DE LES EXÈQUIES

FORMULARI COMÚ I

1. RECEPCIÓ DEL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA*

El ministre comença la celebració, dient, mentres tots fan el senyal de la creu:

En el nom del pare, i del Fill,
i de l'Esperit Sant.

✠ Amén.

Després, saluda l'assemblea dient:

El Senyor siga amb vosaltres.

✠ I amb el vostre esperit.

A continuació, s'adreça als fidels amb una monició molt breu, en la qual utilitza estes paraules o unes altres de semblants:

Estimats germans: En este moment, trist sobretot per als familiars del nostre estimat germà (o germana) N., tots els seues amics voldrien testimoniar a la família el seu afecte i el seu condol més sentit. També l'Església —present ací per mitjà d'aquells amics que se senten cristians i per mi mateix— vol estar al costat dels germans que patixen per la pèrdua d'un ésser estimat. Per tant, tots assumim este dolor, i preguem confiats perquè Déu, el nostre Pare, reba el nostre germà (o germana) en el seu regne, i també demanem al Senyor que concedisca als seus familiars la ferma esperança de tornar-lo a trobar en el paradís.

Després d'un breu silenci, el qui presidix diu:

Preguem.

Vos encomanem, Senyor,
el nostre germà (o germana) N.,
a qui en esta vida mortal
vau envoltar del vostre amor immens;

* La variació morfològica de gènere només s'indica en els substantius en singular; en la resta de casos, la forma no marcada del masculí representa els dos gèneres.

concediu-li ara que, alliberat de tots els mals,
participi en el descans etern.

I ja que este primer món ha acabat per a ell,
rebeu-lo en el paradís,

on ni dol, plors ni penes no existiran més,
sinó pau i alegria per sempre.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén

O bé:

Preguem.

Escolteu, Senyor, les nostres súplices

i feu que el vostre servent (*o serventa*) **N.**,

que acaba de deixar este món,

perdonat dels seus pecats

i alliberat de tota pena,

gaudisca al vostre costat de la vida immortal;

i, quan arribe el gran dia

de la resurrecció i del premi,

poseu-lo entre els sants i els escollits.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén

2. PROCLAMACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

Acabada l'oració, es proclama una de les lectures bíbliques següents, si no es vol usar alguna de les que figuren en el Leccionari de difunts, i es recita un salm (consulteu l'annex).

Els va rebre com a sacrifici d'holocaust

Lectura del llibre de la Saviesa

3, 1-6

Les ànimes dels justos estan en les mans de Déu

i no els podrà tocar cap turment.

Als ulls dels insensats pareixia que moriren;

la seua partença era tinguda per un mal;

el seu traspàs, aparentment,

era un desastre.
Però ells han trobat la pau.
Als ulls dels hòmens patien un castic,
però de fet tenien l'esperança segura de la immortalitat.
Després de corregir-los amb moderació,
Déu els donarà una felicitat immensa,
perquè els ha posat a prova i els ha trobat dignes d'ell.
Els ha depurat com l'or en el cresol
i els ha acceptat com una víctima oferida en holocaust.

Paraula de Déu.

O bé:

El Senyor siga amb vosaltres.

✠ I amb el vostre esperit.

Veniu a mi, i jo vos faré reposar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

11, 28-30

«Veniu a mi tots el qui esteu cansats i afligits, i jo vos faré reposar. Accepteu el meu jou, apreneu de mi, que soc benèvol i humil de cor, i trobareu repòs, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega, lleugera.»

Paraula de Senyor.

Convé que després de la lectura es faça una homilia molt breu o bé una reflexió, a la qual seguiran les pregàries següents pel difunt (o difunta) i els qui el ploren:

Ja que este primer món ha passat definitivament per al nostre germà (o germana) N., demanem ara al Senyor que li concedisca gaudir del cel nou i de la terra nova que ell ha disposat per als seus escollits.

— Que Crist, que per ell patí la mort en la creu, li concedisca la felicitat verdadera.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

— Que Crist, el Fill del Déu viu, l'aculla al paradís.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

— Que Crist, el bon Pastor, el compte entre les seues ovelles.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

— Que Crist li perdone tots els pecats i l'agregue als escollits.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

— Que pugui contemplar cara a cara el seu Redemptor i gaudir de la visió del seu Senyor pels segles dels segles.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

— Que a tots els qui ara ploren la seua mort Déu els console amb l'esperança de tornar a trobar el nostre germà (o germana) quan Crist torne al final dels temps.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Acabem la nostra pregària dient l'oració que ens ensenyà Jesucrist, en la qual demanem que es faça sempre la voluntat del Senyor: Pare nostre.

3. ÚLTIM ADÉU AL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

Acabades les pregàries, el qui presidix s'adreça als fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:

Ara complim el deure de donar sepultura al cos del nostre germà (o germana); i ho fem, fidels al costum cristià, demanant amb fe a Déu, per al qual qualsevol criatura viu, que admeta la seua ànima entre els sants i que un dia ressuscite el seu cos, hui soterrat en debilitat, ple de vida i de glòria.

Després, el qui presidix aspergix amb respecte el fèretre amb aigua beneïda, en memòria del seu baptisme. A continuació, diu l'oració següent:

A les vostres mans, oh Pare de bondat,
encomanem l'ànima del nostre germà (o germana) N.,
amb la ferma esperança que ressuscitarà el darrer dia,
unit a tots els qui han mort en Crist.

Vos donem gràcies per tots els dons
amb què el va enriquir
al llarg de la seua vida:

hi reconeixem un signe del vostre amor
i de la comunió dels sants.

Déu de misericòrdia,
acolliu les pregàries que vos presentem
a favor d'este germà (o germana) nostre
que acaba de deixar-nos:

obriu-li les portes de la casa celestial.
I als seus familiars i amics,
i a tots nosaltres, que continuem en este món,
concediu-nos que sapiem consolar-nos
amb paraules de fe,
fins que arribe el dia de tornar a reunir-nos amb ell,
a la vostra vora, en el goig del vostre regne etern.
Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

Després, fa el senyal de la creu sobre el fèretre, dient:

℣ Doneu-li, Senyor, ☩ el repòs etern,
℞ I que la llum perpètua l'il·lumine.

I diu:

℣ Que repose en pau.
℞ Amén.

Per a acabar, acomiada els fidels amb la fórmula habitual:

℣ Aneu-vos-en en pau.
℞ Donem gràcies a Deu.

FORMULARI COMÚ II

1. RECEPCIÓ DEL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

El ministre comença la celebració, dient, mentres tots fan el senyal de la creu:

En el nom del pare, i del Fill,
i de l'Esperit Sant.

℞ Amén.

Després, saluda l'assemblea dient:

El Senyor siga amb vosaltres.

℞ I amb el vostre esperit.

A continuació, s'adreça als fidels amb una monició molt breu, en la qual utilitza estes paraules o unes altres de semblants:

Estimats germans: El Senyor, en la seua providència inescrutable, acaba de cridar d'este món el nostre estimat amic (o amiga) N. La seua mort vos ha omplit de dolor i de consternació. Però, en este moment trist, convé que alceu els ulls a Déu i li demaneu que aferme la vostra fe i que augmente la vostra esperança. Déu no vos ha abandonat, perquè no abandona mai els seus fills. Jesús ens convida a esta confiança, quan diu: «Veniu a mi tots el qui esteu cansats i afligits, i jo vos faré reposar».

Després d'un breu silenci, el qui presidix diu:

Preguem.

Senyor Déu, Pare omnipotent,
vós que ens heu donat la certesa
que en els difunts fidels
es realitzarà el misteri del vostre Fill mort
i ressuscitat, per esta fe que professem,
concedix al nostre germà (o germana) N.,
que acaba de participar de la mort de Crist,

que ressuscite també amb ell
en la llum de la vida eterna.
Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

O bé:

Preguem.

Senyor, Déu nostre,
perdó dels pecadors i felicitat dels justos;
en complir amb dolor el deure de donar sepultura
al cos del nostre germà (o germana) N.,
vos demanem que li doneu una part del goig dels escollits,
i que en el dia de la resurrecció universal,
alliberat de la corrupció de la mort,
gaudisca de la claror de la vostra presència.
Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

2. PROCLAMACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

Acabada l'oració, es proclama una de les lectures bíbliques següents, si no es vol usar alguna de les que figuren en el Leccionari de difunts, i es recita un salm (consulteu l'annex).

Consoleu-vos els uns als altres amb estes paraules

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

4, 13-14. 18

Germans, no volem que ignoreu què serà dels difunts, perquè vos entristiríeu, com fan els qui no tenen esperança.

Ja que, si creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

Consoleu-vos, per tant, els uns als altres amb estes paraules.

Paraula del Senyor.

O bé:

El Senyor siga amb vosaltres.

✠ I amb el vostre esperit.

T'ho mane: jove, alça't

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

7, 11-17

En aquell temps, Jesús se n'anà a una vila anomenada Naïm. L'acompanyaven els seus deixebles i molta gent.

Quan s'acostaven al portal de la vila, es trobà que duïen a soterrar un mort, fill únic d'una dona que era viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare.

Quan el Senyor la va veure, se'n compadí i li digué:

— «No plores.»

Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven es pararen. Ell digué:

— «T'ho mane: jove, alça't.»

El mort es va incorporar i començà a parlar. I Jesús el donà a sa mare. Tots quedaren espantats i glorificaven Déu dient:

— «Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres».

I també:

— «Déu ha visitat el seu poble».

L'anomenada de Jesús s'escampà per tot el país dels jueus i per totes les regions veïnes.

Paraula del Senyor.

Convé que després de la lectura es faci una homilia molt breu o bé una reflexió, a la qual seguiran les pregàries següents pel difunt (o difunta) i els qui el ploren:

Cap a vós, Senyor, alcem els ulls; contempla, Senyor, la nostra tristesa, enfortix la nostra fe en este moment de prova i concedix al nostre germà (o germana) el repòs etern.

— Vós, que ressuscitàreu els morts, concedix la vida eterna al nostre germà (o germana).

✠ Vos ho demanem, Senyor.

— Vós, que des de la creu prometéreu el paradís al bon lladre, acolliu el nostre germà (o germana) **N.** en el vostre regne.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

— Vós, que ploràreu davant de la tomba del vostre amic Llätzer, digneu-vos eixugar les llàgrimes dels qui plorem la mort del nostre germà (o germana).

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Acabem la nostra pregària dient l'oració que ens ensenyà Jesucrist, en la qual demanem que es faça sempre la voluntat del Senyor: Pare nostre.

3. ÚLTIM ADÉU AL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

Acabades les pregàries, el qui presidix s'adreça als fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:

Preparem-nos per a donar l'últim adéu al nostre germà (o germana) estimat. Este moment trist també ha de ser, per als qui creiem en Jesús, un moment d'esperança ferma; l'ésser estimat que desapareix dels vostres ulls en la terra esperem tornar-lo a trobar, transformat, quan Déu, al final dels temps, ens reunisca a tots en el seu regne. Amb esta esperança, preguem per ell durant uns moments en silenci.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

Després, el qui presidix aspergix amb respecte el fèretre amb aigua beneïda, en memòria dels seu baptisme. A continuació, diu l'oració següent:

Preguem.

Senyor de la vida i dels qui han mort,
recordeu el nostre germana (o germana) N.,
que, mentres visqué en este món,
fou batejat en la vostra mort
i associat a la vostra resurrecció,
i que ara, confiant en vós,
se n'ha anat d'este món;
quan torneu l'últim dia,
acompanyat dels àngels,
concediu-li ressuscitar del sepulcre;
traieu-lo de la pols de la mort,
revestiu-lo d'honor
i poseu-lo a la vostra dreta,
perquè, al vostre costat, visca entre els sants i els escollits

i amb ells lloe la vostra bondat,
pels segles dels segles.

℞ Amén.

Després, fa el senyal de la creu sobre el fèretre, dient:

℣ Doneu-li, Senyor, ☩ el repòs etern.

℞ I que la llum perpètua l'il·lumine.

I diu :

℣ Que repose en pau.

℞ Amén.

Per a acabar, acomiada els fidels amb la fórmula habitual:

℣ Aneu-vos-en en pau.

℞ Donem gràcies a Deu.

FORMULARI COMÚ III

1. RECEPCIÓ DEL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

El ministre comença la celebració, dient, mentres tots fan el senyal de la creu:

En el nom del pare, i del Fill,
i de l'Esperit Sant.

℟ Amén.

Després, saluda l'assemblea dient:

El Senyor siga amb vosaltres.

℟ I amb el vostre esperit.

A continuació, s'adreça als fidels amb una monició molt breu, en la qual utilitza estes paraules o unes altres de semblants:

Germans: ens hem reunit hui, en un moment especialment trist i dolorós, en primer lloc per a confessar davant del cos del nostre germà (o germana) N., la nostra fe en el fet que la vida no acaba en el sepulcre. I també per a envoltar amb el nostre afecte i amb la nostra pregària uns amics que estan tristos per la mort de qui estimaven. I, finalment, per a demanar a Déu que perdone les culpes que, durant la seua vida, va cometre el nostre germà (o germana) que acaba de morir. Que el Senyor escolte les nostres pregàries i es compadisca davant de les llàgrimes dels qui ploren.

Després d'un breu silenci, el qui presidix diu:

Preguem.

Oh, Déu,

sempre disposat a la misericòrdia i al perdó,

escolta les nostres súpliques pel vostre servent (o serventa) N.,

que acabeu de cridar a la vostra presència,

i, ja que va creure i esperà en vós,

guieu-lo ara al vostre regne,

la seua pàtria verdadera,

perquè gaudisca amb vós del goig etern.
Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

O bé:

Preguem.

No sigueu sever en el vostre juí, Senyor,
amb este servent (*o serventa*) vostre,
que acaba d'anar-se'n d'este món,
perquè cap home és innocent davant de vós,
si vós mateix no li perdoneu les culpes;
vos demanem, per tant, que escolteu les súplices de la vostra Església
i li concediu un lloc entre els vostres sants i escollits,
perquè en esta vida ja estigué marcat
amb el segell de la Santa Trinitat.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

℞ Amén.

2. PROCLAMACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

Acabada l'oració, es proclama una de les lectures bíbliques següents, si no es vol usar alguna de les que figuren en el Leccionari de difunts, i es recita un salm (consulteu l'annex).

Gràcies a Crist tots tornaran a la vida

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

15, 20-24; 25-27a

Germans:

Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com a primícia de tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots tornaran a la vida gràcies a Crist. Cada u en el moment que li correspon: primer, el Crist com a primícia; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; i, a la fi, quan ell destituirà tota classe de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare.

Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmés tots els enemics davall dels seus peus. L'últim enemic destituït serà la Mort. Perquè, segons les Escripures, Déu «ho ha posat tot davall dels seus peus».

Paraula de Déu.

O bé:

El Senyor siga amb vosaltres.

℞ I amb el vostre esperit.

Hui estaràs amb mi en el paradís

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

23, 33. 39-43

Quan arribaren al lloc anomenat la Calavera, el crucificaren allí amb els criminals, un a la dreta i l'altre a l'esquerra.

Un dels criminals penjats en la creu l'injuriava dient:

— «¿No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.

Però l'altre, reptant-lo, li respongué:

— «¿Tu no tens tampoc temor de Déu, tu que patixes la mateixa pena? Nosaltres la patim justament, perquè rebem el que mereixen les nostres accions. Este, en canvi, no ha fet res de mal.»

I deia:

— «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre regne.»

Jesús li respongué:

— «En veritat t'ho dic: hui estaràs amb mi en el paradís.»

Convé que després de la lectura es faci una homilia molt breu o bé una reflexió, a la qual seguiran les pregàries següents pel difunt (o difunta) i els qui el ploren:

Recordem, amb afecte piadós, el nostre germà (*o germana*) **N.**, a qui Déu ha cridat d'este món, i preguem confiats a qui va véncer la mort i ressuscità gloriós del sepulcre.

— Que Crist, el Fill de Déu, li done possessió del paradís i, com a bon Pastor, el reconega entre les seues ovelles. Preguem el Senyor.

℞ Vos ho demanem, Senyor.

— Que, perdonats els seus pecats, el pose a la seua dreta en el regne dels elegits. Preguen el Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

— Que participe amb ell de la felicitat eterna dels sants. Preguem el Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

— Que nosaltres, els qui ara plorem la seua mort, puguem eixir a l'encontre de Crist quan torne, acompanyats del nostre germà (*o germana*), que hui ens ha deixat. Preguem el Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Acabem la nostra pregària dient l'oració que ens ensenyà Jesucrist, en la qual demanem que es faça sempre la voluntat del Senyor: Pare nostre.

3. ÚLTIM ADÉU AL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

Acabades les pregàries, el qui presidix s'adreça als fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:

D'ací a no res, els familiars i amics del nostre germà (*o germana*) compliran el deure cristià de donar sepultura al seu cos; per tant, ara demanen a Déu, per al qual qualsevol criatura viu, que admeta la seua ànima en l'assemblea dels sants i que un dia ressuscite el seu cos, hui soterrat en debilitat, ple de vigor i glòria.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

Després, el qui presidix aspergix amb respecte el fèretre amb aigua beneïda, en memòria del seu baptisme. A continuació, diu l'oració següent:

Preguem.

Senyor Jesucrist, Redemptor del gènere humà,
vos demanem que doneu entrada en el vostre paradís
al nostre germà (*o germana*) **N.**,
que acaba de tancar els ulls a la llum d'este món
i els ha obert per a contemplar-vos a vós, Llum verdadera;
deslliureu-lo, Senyor, de l'obscuritat de la mort
i feu que gaudisca amb vós en el banquet de les noces eternes;
que s'alegre en el vostre regne, la seua pàtria verdadera,
on tot és vida i alegria sense fi,
i contemple el vostre rostre gloriós
pels segles dels segles.

℟ Amén.

Després, fa el senyal de la creu sobre el fèretre, dient:

℣. Doneu-li, Senyor, ✠ el repòs etern.

℞ I que la llum perpètua l'il·lumine.

I diu:

℣. Que repose en pau.

℞ Amén.

Per a acabar, acomiada els fidels amb la fórmula habitual:

℣. Aneu-vos-en en pau.

℞ Donem gràcies a Deu.

FORMULARI COMÚ IV

1. RECEPCIÓ DEL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

El ministre comença la celebració, dient, mentres tots fan el senyal de la creu:

En el nom del pare, i del Fill,
i de l'Esperit Sant.

✠ Amén.

Després, saluda l'assemblea dient:

El Senyor siga amb vosaltres.

✠ I amb el vostre esperit.

A continuació, s'adreça als fidels amb una monició molt breu, en la qual utilitza estes paraules o unes altres de semblants:

Estimats germans: en este moment, tots volem expressar als nostres amics, els familiars de N., el nostre condol més sentit i el nostre afecte més sincer. Però els qui som i ens sentim cristians, davant de la mort d'un amic (o amiga), no ens podem limitar a este delicat gest de convivència humana. La nostra presència ací vol ser també una pregària a Crist perquè atorgue al nostre germà (o germana) N. el perdó dels seus pecats i perquè concedisca als seus familiars la ferma esperança de tornar a trobar junt amb Déu aquell a qui hui ploren.

Després d'un breu silenci, el qui presidix diu:

Preguem.

Senyor Déu,

davant de qui viuen els qui estan destinats a la mort
i per a qui els nostres cossos, quan moren, no perixen,
sinó que es transformen i adquirixen una vida millor,
vos demanem humilment que acolliu

l'ànima del vostre servent (o serventa) N.

i la poseu al costat del nostre pare Abraham, el vostre amic,

perquè pugua ressuscitar amb glòria
en el gran dia del juí;
i, si en alguna cosa pecà contra vós durant esta vida,
que el vostre amor misericordiós
el purifique i el perdone.

Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

O bé:

Preguem.

Senyor, Pare sant, Déu totpoderós i etern,
humilment vos demanem pel vostre servent (*o serventa*) **N.**,
a qui acabes de cridar d'este món;
digneu-vos dur-lo
al lloc del descans, de la llum i de la pau,
perquè, travessades victoriosament
les portes de la mort,
habite amb els vostres sants en el cel,
en la llum que prometéreu a Abraham
i a la seua descendència per sempre.

Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

2. PROCLAMACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

Acabada l'oració, es proclama una de les lectures bíbliques següents, si no es vol usar alguna de les que figuren en el Leccionari de difunts, i es recita un salm (consulteu l'annex).

Tenim una casa eterna en el cel

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

5, 1. 6-8

El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu en la terra, serà destruït; però sabem que tenim en el cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'hòmens, etern.

En conseqüència, ens sentim sempre plens de confiança; sabem que, mentres vivim en el cos, vivim com a exiliats lluny del Senyor; fem camí sense veure'l, guiats per la fe.

Ens sentim, per tant, tan plens de confiança que preferim emigrar del cos, per anar a viure amb el Senyor.

O bé:

El Senyor siga amb vosaltres.

℞ I amb el vostre esperit.

Pare, en les vostres mans encomane el meu esperit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

23, 44-49; 24, 1-6a

Ja era cap al migdia quan s'estengué per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la vesprada: el sol s'havia amagat. Llavors la cortina del santuari s'esgarrà pel mig. Jesus cridà amb tota la força:

— «Pare, en les teues mans confie el meu esperit». I, havent dit això, expirà.

Quan el centurió veié el que havia passat, donava glòria a Déu i deia:

— «Realment, eixe home era innocent.»

Tota la gent que s'havia reunit per a observar aquell espectacle, després de veure el que havia passat, se'n tornaven pegant-se colps en el pit. Tots els seus coneguts i les dones que l'havien seguit des de Galilea es mantenien a distància mirant-ho.

El primer dia de la setmana —el diumenge— les dones arribaren al sepulcre portant els olis aromàtics que havien preparat i trobaren que la pedra havia sigut apartada. Hi entraren, però no trobaren el cos de Jesús, el Senyor. Estaven del tot perplexes sobre què havia passat, quan se'ls van presentar dos hòmens amb vestits resplandents. Esglaiades, van abaixar el rostre. Ells els digueren:

— «¿Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No està ací: ha ressuscitat».

Paraula del Senyor.

Convé que després de la lectura es faci una homilia molt breu o bé una reflexió, a la qual seguiran les pregàries següents pel difunt (o difunta) i els qui el ploren:

Ara invoquem amb fe a Déu pel nostre germà (o germana) i pels qui ploren davant de la seua mort.

- Que perdoneu benignament els seus pecats.
- ℟ Vos ho demanem, Senyor.
- Que accepteu les seues bones obres.
- ℟ Vos ho demanem, Senyor.
- Que el rebeu en la vida eterna.
- ℟ Vos ho demanem, Senyor.
- Que mitigueu amb el vostre amor el dolor de la separació dels qui el ploren.
- ℟ Vos ho demanem, Senyor.

Acabem la nostra pregària dient l'oració que ens ensenyà Jesucrist, en la qual demanem que es faça sempre la voluntat del Senyor: Pare nostre.

3. ÚLTIM ADÉU AL COS DEL DIFUNT O DE LA DIFUNTA

Acabades les pregàries, el qui presidix s'adreça als fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:

Ja que Déu ha volgut cridar d'este món el nostre germà (*o germana*), ara els seus familiars duran el seu cos al cementeri perquè torne a la terra d'on va ser tret. Però, confiats que Déu rebrà la seua ànima entre els sants i els escollits i que un dia transformarà el seu cos, hui humiliat, a semblança del cos ressuscitat de Jesucrist, preguem el Senyor.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

Després, el qui presidix aspergix amb respecte el fèretre amb aigua beneïda, en memòria del seu baptisme. A continuació, diu l'oració següent:

Preguem.

Vos encomanem, Senyor,
el vostre servent (*o serventa*) **N.**,
per tal que, mort al món,
visca per a vós.

Que la vostra misericòrdia
i la vostra bondat de Pare
esborre els pecats
que ha comés per la debilitat humana.
Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

Després, fa el senyal de la creu sobre el fèretre, dient:

☩. Doneu-li, Senyor, ☩ el repòs etern.

☩ I que la llum perpètua l'il·lumine.

I diu:

☩. Que repose en pau.

☩ Amén.

Per a acabar, acomiada els fidels amb la fórmula habitual:

☩. Aneu-vos-en en pau.

☩ Donem gràcies a Deu.

ANNEX

SALMS RESPONSARIALS

Sl 23 (22), 1-3.4.5.6

El Senyor és el meu pastor:
no em falta res.
Em fa descansar en prats deliciosos;
em porta al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.

Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom;
ni que passe per la vall tenebrosa,
no tinc por de cap mal.
Vós esteu a la meua vora:
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta.

Davant de mi pareu taula vós mateix
enfront dels meus enemics;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu fins a la vora la meua copa.

Ausades que la vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida.
I viuré anys i més anys
en la casa del Senyor.

Sl 25 (24), 4-5.6-7.8-9.10 i 14

Feu que conega, Senyor, els vostres camins,
que aprenga les vostres sendes.
Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me,
perquè vós sou el Déu que em salveu;
i cada moment espere en vós.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat
i de l'amor que heu guardat des de sempre.

No vos recordeu dels pecats que he comés de jove,
compadiu-vos de mi, vós que ameu tant.

El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als pecadors.
Encamina els humils per sendes de justícia,
els ensenya el seu camí.

Els camins del Senyor són misericòrdia i veritat
per als qui guarden la seua aliança i els seus manaments.
El Senyor es revela als seus fidels,
i els fa conèixer la seua aliança.

Sl 27 (26), 1, 4.7-8a.8b-9abc.13-14

El Senyor m'illumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegix la meua vida,
¿qui em pot fer feredat?

Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitge amb tota l'ànima:
poder viure en la casa del Senyor
tots els dies de la vida,
per a fruir de l'amor del Senyor
i vetlar pel seu temple.

Escolteu el meu clam, Senyor,
compadiu-vos de mi, responeu-me.
De part vostra, el cor em diu:
«Busqueu la meua presència.»

Buscar-la és el que vull.
No m'amagueu la mirada.
No vos indigneu fins a rebutjar el vostre servent.
Vós que sou la meua ajuda.

Estic segur que em beneficiaré en esta vida
de la bondat que em té el Senyor.
Espera en el Senyor.

¡Sigues valent! Conserva el coratge.
Espera en el Senyor.

Sl 42 (41), 3.5bcd; 43 (42), 3.4

Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida;
¿quan podré veure Déu cara a cara?

Recorde com en altres temps
venia amb colles d'amics
cap a la casa de Déu,
enmig d'una reunió festiva,
amb crits d'alegria i d'alabança.

Envieu-me la llum i la veritat;
que elles em guien,
que em duguen a la muntanya sagrada,
al lloc on residiu.

I m'acostaré a l'altar de Déu,
a Déu, que és la meua alegria;
ho celebraré i vos alabaré amb la cítara,
Senyor, Déu meu.

Sl 63 (62), 2.3-4.5-6.7-8.9

Vós, Senyor, sou el meu Déu. Jo vos busque.
La meua ànima té set de vos,
la meua carn vos anhela,
com a terra marcida, eixuta, sense aigua.

Jo vos contemplava en el vostre santuari
i vos veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis vos alabaran.

Et beneiré tota la vida
i alçaré les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
vos alabaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit vos recorde,
passe les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i soc feliç a l'ombra de les vostres ales.

La meua ànima està unida a vós,
em sosté la vostra mà.

Sl 103 (102), 1-2.3-4.6-7.8-10.12-13

Beneïx el Senyor, ànima meua,
del fons del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx el Senyor, ànima meua,
no t'oblides mai dels seus favors.

Ell et perdona les culpes
i et cura totes les malalties;
rescata de la mort la teua vida
i et sacia d'amor entranyable.

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentència a favor d'ells.
Ha revelat a Moisès els seus camins,
i els seus propòsits, als fills d'Israel.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic, generós en l'amor.
No sempre acusa,
ni guarda rancor sense fi;
no ens castiga els pecats com mereixem
no ens paga com deuria les nostres culpes.

Llança les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'Orient està lluny de l'Occident.
Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels.

Sl 116 (114-115), 1-2.3-4.5-6.8-9

Ame de tot cor el Senyor
perquè ha escoltat la meua súplica
i, en invocar-lo, a atés el meu clam.

M'envoltaven els llaços de la mort,
vaig caure en els paranys de l'infern,
l'angoixa i la tristor m'oprimien.
Llavors vaig invocar el nom del Senyor:
«Ah, Senyor, salveu-me la vida.»

El Senyor és compassiu i benigne,
el nostre Déu té misericòrdia.
El Senyor salvaguarda els senzills,
jo era dèbil i m'ha salvat.

Ha deslliurat de la mort la meua vida,
els meus ulls, de negar-se en el plor,
els meus peus, de donar un pas en fals.
Caminaré entre els qui viuen,
en la presència del Senyor.

Sl 121 (120), 1-2.3-4.5-6.7-8

Alce els ulls a les muntanyes:
¿d'on em vindrà l'ajuda?
L'ajuda em vindrà del Senyor,
que ha fet el cel i la terra.

Que no deixes esvarar el teu peu,
ni s'adorma el qui et guarda.
Mai no dorm ni s'endormisca
el guardià d'Israel.

El Senyor et guarda, el Senyor t'empara
al teu costat mateix.
De dia el sol no et farà mal,
ni la lluna de nit.

El Senyor et guarda de tota desgràcia,
et guarda la vida.
El Senyor guarda tots els teus passos
ara i per tots els segles.

Sl 122 (121), 1-2-3-4a .4b-5.6-7.8-9

Quina alegria quan em digueren:
«Anem a la casa del Senyor.»
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós:
és allí on pugen les tribus,
les tribus del Senyor.

A complir l'aliança d'Israel
d'alabar el nom del Senyor.
Allí es troben els tribunals de justícia
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
Que visquen segurs els qui t'amen,
que siga inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir:
«Que hi haja pau dins de tu.»
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitge la felicitat.

Sl 130 (129), 1-2.3-4.5-6.7-8

Des de l'abisme vos cride, Senyor.
Senyor escolteu el meu clam.
Estigueu atent: escolteu
el meu clam que vos suplica.

Si tinguéreu en compte les culpes.

¿qui es podria sostindre?

Però perdonar és molt vostre,

i això ens infon respecte.

Confie en la paraula del Senyor.

La meua ànima hi confia.

Espera el Senyor la meua ànima,

més que els sentinelles el matí.

¡Que esperen el matí els sentinelles!

Israel espera el Senyor,

perquè són del Senyor l'amor fidel

i la redempció generosa.

És ell qui redimix Israel

de totes les seues culpes.

